

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>■ מקרא-key:</p>	

נדה-שמאי	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הנשים דיין שעתן	שמאי:										◆
מפקידה לפקידה, ואפילו לימים הרבה.	הלל:										◆
לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא: מעת לעת - ממעטת על יד מפקידה לפקידה, ומפקידה לפקידה - ממעטת על יד מעת לעת.	חכמים:										◆
כל אשה שיש לה וסת - דיה שעתה											■
והמשמשת בעדים הרי זו כפקידה, וממעטת על יד מעת לעת ועל יד מפקידה לפקידה											■
כיצד דיה שעתה: היתה יושבת במטה ועסוקה בטהרות, ופרשה וראתה - היא טמאה והן טהורות.											◊
אע"פ שאמרו מטמאה מעת לעת - אינה מונה אלא משעה שראתה.											◊
מאי טעמיה דשמאי?											^
העמד אשה על חזקתה, ואשה בחזקת טהורה עומדת	קסבר-[שמאי]										! ◊
והלל											ז
כי אמר העמד דבר על חזקתו - היכא דלית ליה ריעותא מגופיה, אבל איתתא כיון דמגופה קחזיא - לא אמרינן אוקמה אחזקתה.	[הלל:]										! ◊
ומאי שנא ממקוה?											ז
מקוה שנמדד ונמצא חסר - כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין בר"ה בין ברה"י טמאות.	דתנן:										■ ז ◊
לשמאי - קשיא למפרע											ז
להלל קשיא ודאי, דאילו מעת לעת שבנדה תולין, לא אוכלין ולא שורפין, ואילו הכא - טמאה ודאי											ז
התם משום דאיכא למימר העמד טמא על חזקתו, ואימא לא טבל											!
אדרבה, העמד מקוה על חזקתו ואימא לא חסר											ז
הרי חסר לפניך											!
הכא נמי: הרי דם לפניך											ז
השתא הוא דחזאי.											!
הכא נמי: השתא הוא דחסר											ז
הכי השתא התם איכא למימר חסר ואתא חסר ואתא, הכא - מי איכא למימר חזאי ואתא חזאי ואתא?											!
ומאי קושיא? דלמא הגס הגס חזיתיה?											ז
התם - איכא תרתי לריעותא, הכא - איכא חדא לריעותא.											! ◊
ומאי שנא מחבית?											ז
היה בודק את החבית להיות מפריש עליה תרומה והולך ואח"כ נמצא חומץ. כל ג' ימים (הראשונים) - ודאי, מכאן ואילך - ספק.	דתנן:										■ ז ◊
קשיא לשמאי											ז
התם משום דאיכא למימר העמד טבל על חזקתו, ואימר לא נתקן											!
אדרבה, העמד יין על חזקתו ואימר לא החמיץ											ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-שמאי	מאן דאמר	כ	ט	י	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
הרי החמיץ לפניך									!			
הכא נמי - הרי דם לפניך									ז			
השתא הוא דחזאי.									!			
התם נמי - השתא הוא דהחמיץ									ז			
הכי השתא התם - איכא למימר החמיץ ואתא החמיץ ואתא, הכא - מי איכא למימר חזאי ואתא חזאי ואתא?									!			
ומאי קושיא, דלמא הגס הגס חזיתיה?									ז			
התם - איכא תרתי לריעותא, הכא - איכא חדא לריעותא.												◊
ורמי חבית אמקוה: מאי שנא הכא - ודאי, ומ"ש הכא - ספק?												ז
מאן תנא חבית - ר"ש היא, דלגבי מקוה נמי ספקא משוי ליה.	ר' חנינא מסורא:											!
מקוה שנמדד ונמצא חסר, כל הטהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברה"ב בין ברה"י - טמאות.	דתנן: [ת"ק]								◆			!
ברה"ה - הטהרות, ברה"י - תולין.	ר"ש:								◆			!
ושניהם לא למדוה אלא מסוטה												■
כי סוטה, מה סוטה - ספק היא ועשאוה כודאי, הכא נמי - ספק ועשאוה כודאי.	רבנן סברי:											■
אי מסוטה, אימא כי סוטה, מה סוטה - ברה"ר טהור, הכא נמי ברה"ר טהור												ז
הכי השתא התם - משום סתירה הוא, וסתירה ברה"ר ליכא, הכא - משום חסר הוא, מה לי חסר ברה"ר מה לי חסר ברה"י?									!			
וכי תימא: הא כל ספק טומאה ברה"ר טהור												ז
כיון דאיכא תרתי לריעותא - כודאי טומאה דמי.									!			
כי סוטה, מה סוטה - ברה"ר טהור, הכא נמי - ברה"ר טהור.	ורבי שמעון סבר:											■
אי מסוטה, אימא כי סוטה, מה סוטה - ברה"י טמאה ודאי, הכא נמי - ברה"י טמאה ודאי												ז
הכי השתא התם - יש רגלים לדבר, שהרי קינא לה ונסתרה הכא - מאי רגלים לדבר איכא?									!			
גמר סוף טומאה מתחלת טומאה מה תחלת טומאה, ספק נגע ספק לא נגע - ברה"ר טהור, אף סוף טומאה, ספק טבל ספק לא טבל - ברה"ר טהור.	ואי בעית אימא, היינו טעמא דרבי שמעון:											■
ורבנן												ז
הכי השתא התם - גברא בחזקת טהרה קאי, מספקא לא מחתינן ליה לטומאה הכא - גברא בחזקת טומאה קאי, מספקא לא מפקינן ליה מטומאתו.									!			
ומאי שנא ממבוי?												ז
השרץ שנמצא ממבוי - מטמא למפרע, עד שיאמר בדקתי את המבוי הזה ולא היה בו שרץ, או עד שעת הכיבוע	דתנן:											■
התם נמי, כיון דאיכא שרצים דגופיה, ושרצים דאתו מעלמא - כתרתי לריעותא דמי.												!
ואב"א, היינו טעמא דשמאי: הואיל ואשה מרגשת בעצמה.	[שמאי]											!
והלל												ז
כסבורה הרגשת מי רגלים היא	[הלל]											!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

נדה-שמאי	מאן דאמר	כ	ט	י	ז	ח	ו	ה	ג	ב
ולשמאי - האיכא ישנה								⚡		
ישנה נמי, אגב צערה מיתערא, מידי דהוה אהרגשת מי רגלים.	[שמאי]							!		◊
והאיכא שוטה								⚡		
מודה שמאי בשוטה.	[שמאי]							!		◊
הא כל הנשים קתני								⚡		
כל הנשים פקחות.								!		◊
וליתני נשים								⚡		
לאפוקי מדרבי אליעזר								!		◊
ארבע נשים ותו לא, קמ"ל - כל הנשים.	דא"ר אליעזר:							!	■	◊
והאיכא כתמים, לימא תנן כתמים דלא כשמאי								⚡		
מודה שמאי בכתמים, מ"ט - בצפור לא נתעסקה, בשוק של טבחים לא עברה, האי דם מהיכא אתי?	אביי:							!		◊
אי בעית אימא, היינו טעמיה דשמאי: דאם איתא דהוה דם - מעיקרא הוה אתי.	[שמאי]							!		◊
והלל								⚡		
כותלי בית הרחם העמידוהו,	[הלל]							!		◊
ושמאי								⚡		
כותלי בית הרחם לא מוקמי דם.	[שמאי]							!		◊
משמשת במוך מאי איכא למימר?								⚡		
מודה שמאי במששת במוך	אביי:							!		◊
מוך נמי, אגב זיעה מכויץ כויץ	רבא:							⚡		◊
ומודה רבא במוך דחוק.								!		◊
ומאי איכא בין הני לישני להאיך לישנא?								⚡		
איכא בינייהו: למרמי חבית ומקוה ומבוי להאיך לישנא - איכא למרמינהו, להני לישני - ליכא למרמי.								!		◊
ומאי איכא בין האי לישנא להאיך לישנא?								⚡		
לאביי - איכא מוך, לרבא - איכא מוך דחוק.								!		◊
תניא כי האי לישנא דאם איתא דהוה דם מעיקרא הוה אתי									■	
אי אתה מודה בקופה שנשתמשו בה טהרות בוית זו, ונמצא שרץ בוית אחרת - שטהרות הראשונות טמאות?	אמר לו הלל לשמאי:							⚡	■	◊
אבל	אמר לו: [שמאי]							!	■	
ומה הפרש בין זו לזו?	[הלל]							⚡	■	
לזו - יש לה שולים, לזו - אין לה שולים.	[שמאי]							!	■	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

נדדה-שמאי	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ד	ב	א
טעמא דשמאי - משום בטול פריה ורביה.	רבא:								!
א"כ, בטלת בנות ישראל מפריה ורביה.	תניא נמי הכי, אמר לו שמאי להלל:							■	■
ומאן דתני האי לישנא, הא תניא כי האיך לישנא דאם איתא דהוה דם - מעיקרא הוה אתי									ז
התם - הלל הוא דקטעני, הוא סבר: טעמא דשמאי דאם איתא דהוה דם - מעיקרא הוה אתי, וקא מקשי ליה קופה.									!
טעמא דידי - משום בטול פריה ורביה, ולמאי דקטענית נמי, דקמקשית קופה - לזו יש לה שולים, ולזו אין לה שולים.	ואמר ליה שמאי:								!
ולמאן דתני האי לישנא, הא תניא כי האיך לישנא משום בטול פריה ורביה									ז
אין, טעמא קאמרת דאם איתא דהוה דם - מעיקרא הוה אתי, ומיהו - עשה סייג לדברין, דמאי שנא מכל התורה כולה דעבדינן סייג?	הכי קאמר ליה הלל לשמאי:								ז
א"כ בטלת בנות ישראל מפריה ורביה	אמר ליה: [שמאי]								!
והלל									ז
מפריה ורביה מי קאמינא? לטהרות הוא דקאמינא	[הלל]								!
ושמאי									ז
לטהרות נמי לא, דאם כן - לבו נוקפו ופורש.									!
(שול"ם, בדוק"ן, מכוס"ן בוו"ת, סימ"ן)									■
קופה שנשתמשו בה לטהרות בוית זו, ונמצא שרץ בוית אחרת. חזקיה אמר: לטהרות הראשונות לטהרות	איתמר: [חזקיה]								◆
טהרות הראשונות טמאות.	רבי יוחנן:								◆
והא שמאי והלל מודו בקופה לטהרות הראשונות טמאות									ז
כי מודו שמאי והלל - בקופה שיש לה שולים, כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן - בקופה שאין לה שולים.									!
אין לה שולים - מ"ט דר' יוחנן?									ז
אין לה שולים ויש לה אוגנים.									!
המדלה עשרה דליים מים בזה אחר זה ונמצא שרץ באחד מהן - הוא טמא וכולן טהורין.	והתניא:								ז
לא שנו אלא שאין לה אוגנים, אבל יש לה אוגנים - כולן טמאין	ואמר ריש לקיש משום רבי ינאי:								ז
לימא חזקיה לית ליה דר' ינאי									ז
מיא - שרקו, פירי - לא שרקו									!
אי נמי: מיא - לא קפיד עלייהו, פירי - קפיד עלייהו									!